

תנ"ך

לעולים חדשים

על פי תכנית הרפורמה ללמידה משמעותית

הוראות לנבחן

א. משך הבחינה: שעתיים וחצי.

ב. מבנה השאלון ומפתח ההערכה: בשאלון זה שני פרקים.

פרק ראשון	—	(20x2)	—	40 נקודות
פרק שני	—	(20x3)	—	60 נקודות
סה"כ	—			100 נקודות

ג. חומר עזר מותר בשימוש: תנ"ך עברי שלם בלי פירושים ובלי תוספות.

מותר להשתמש בתנ"ך מתורגם.

מותר להשתמש בתנ"ך שיש בו מפות.

מותר להשתמש במילון לועזי-עברי / עברי-לועזי.

ד. הוראות מיוחדות: (1) אל תעתיק את השאלה; כתוב את מספרה בלבד.

(2) התרכז בנושא. שים לב לכתב, לכתיב ולפיסוק.

הערה: בקטעים מן התנ"ך השם המפורש בא בצורת ה'.

כתוב במחברת הבחינה בלבד, בעמודים נפרדים, כל מה שברצונך לכתוב כטיוטה (ראשי פרקים, חישובים וכדומה).
רשום "טיוטה" בראש כל עמוד טיוטה. רישום טיוטות כלשהן על דפים שמחוץ למחברת הבחינה עלול לגרום לפסילת הבחינה!

ההנחיות בשאלון זה מנוסחות בלשון זכר ומכוונות לנבחנות ולנבחנים כאחד.

בהצלחה!

השאלות

פרק ראשון — ראשית (40 נקודות)

ענה על שתיים מן השאלות 1-3 (לכל שאלה — 20 נקודות).

1. קרא בראשית, ו', 5-14.

ה וַיֵּרָא ה' כִּי רְבָה רֵעֵת הָאָדָם בָּאָרֶץ וְכָל-יֶעֱרֹ מַחֲשַׁבֶּת
ו לְבֹ רַק רָע כָּל-הַיּוֹם: וַיִּנָּחֵם ה' כִּי-עָשָׂה אֶת-הָאָדָם
ז בָּאָרֶץ וַיִּתְּעַצֵּב אֶל-לִבּוֹ: וַיֹּאמֶר ה' אֲמַחֶה אֶת-הָאָדָם
אֲשֶׁר-בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד-בְּהֵמָה עַד-
ח רֶמֶשׂ וְעַד-עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי נִחְמָתִי בִּי עָשִׂיתֶם: וְנָח מֵצָא חַן
בְּעֵינֵי ה':

ט אֵלֶּה תּוֹלְדֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת-
י הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ-נֹחַ: וַיּוֹלֶד נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת-שֵׁם אֶת-
יא חָם וְאֶת-יֶפֶת: וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַתִּמְלֹא הָאָרֶץ
יב חָמָס: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי-הִשְׁחִית כָּל-
יג בָּשָׂר אֶת-דְּרָכָו עַל-הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ
קֵץ כָּל-בָּשָׂר בָּא לִפְנֵי כִּי-מָלְאָה הָאָרֶץ חָמָס מִפְּנֵיהֶם וְהִנֵּנִי
יד מַשְׁחִיתָם אֶת-הָאָרֶץ: עֲשֵׂה לָךְ תֵּבַת עֲצֵי-גִפְרִית קָנִים תַּעֲשֶׂה
אֶת-הַתֵּבָה וּכְפַרְתָּ אֹתָהּ מִבַּיִת וּמִחוּץ בַּכָּפָר:

א. קרא פסוקים 5-7 בקטע שלפניך וגם בראשית, א', 31.

(1) על פי בראשית, א', כיצד האל מעריך את העולם שברא? מה השינוי שחל בהערכתו

של האל את העולם על פי פסוקים 5-7 בקטע שלפניך? (6 נקודות)

(2) על פי פסוקים 5-7 בקטע שלפניך, מהי הסיבה לשינוי בהערכתו של האל?

(6 נקודות)

ב. בפסוקים 11-13 חוזר השורש ש-ח-ת בכמה מילים.

הסבר כיצד העיקרון של מידה כנגד מידה בא לידי ביטוי בשימוש החוזר בשורש זה.

(8 נקודות)

שים לב:
המשך הבחינה בעמוד 4

2. קרא בראשית, י"ז, 18-1.

וַיְהִי אֲבֹרָם בֶּן־תְּשַׁעִים שָׁנָה וְתִשְׁעֵי שָׁנִים וַיֵּרָא ה' אֶל־אַבְרָם
 בִּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי־אֵל שְׂדֵי הַתְּהֵלֶךְ לִפְנֵי וְהָיָה תָמִים: וְאַתָּה
 ג בְּרִיתִי בֵינִי וּבֵינְךָ וְאַרְבָּה אוֹתְךָ בְּמֵאֵד מְאֹד: וַיִּפֹּל אַבְרָם
 ד עַל־פָּנָיו וַיְדַבֵּר אֵתּוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר: אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתְּךָ
 ה וְהָיִיתָ לְאֵב הַמּוֹן גּוֹיִם: וְלֹא־יִקְרָא עוֹד אֶת־שִׁמְךָ אַבְרָם
 ו וְהָיָה שִׁמְךָ אַבְרָהָם כִּי אֲב־הַמּוֹן גּוֹיִם נִתְּתִיךָ: וְהִפְרֵתִי אֶתְךָ
 ז בְּמֵאֵד מְאֹד וְנִתְּתִיךָ לְגוֹיִם וּמְלָכִים מִמֶּךָ יֵצְאוּ: וְהִקְמֹתִי אֶת־
 בְּרִיתִי בֵינִי וּבֵינְךָ וּבֵין זֶרַעַךְ אַחֲרֶיךָ לְדֹדֹתָם לְבְרִית עוֹלָם
 ח לַהֲיוֹת לְךָ לְאֱלֹהִים וְלִזְרַעְךָ אַחֲרֶיךָ: וְנָתַתִּי לְךָ וְלִזְרַעְךָ אַחֲרֶיךָ
 ט אֶת־אֶרֶץ מִגְדֹן אֶת כָּל־אֶרֶץ כְּנָעַן לְאַחֲזָתָ עוֹלָם וְהָיִיתִי
 י לָהֶם לְאֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם וְאַתָּה אֶת־בְּרִיתִי
 יֵאֲמֹר אֶתָּה וְזֶרַעְךָ אַחֲרֶיךָ לְדֹדֹתָם: זֹאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ
 יא בֵינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין זֶרַעְךָ אַחֲרֶיךָ הַמּוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר: וּנְמַלְתֶּם
 יב אֶת בָּשָׂר עֶרְלַתְכֶם וְהָיָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם: וּבֶן־
 יג כָּסֶף מִפֶּלֶא בֶן־זָכָר אֲשֶׁר לֹא מִזְרַעְךָ הוּא: הַמּוֹל וְיִמּוֹל יְלִיד
 ד בֵּיתְךָ וּמִקְנֶת כָּסֶף וְהָיְתָה בְרִיתִי בְּבָשָׂרְכֶם לְבְרִית עוֹלָם:
 די וְעָרְלוּ זָכָר אֲשֶׁר לֹא־יִמּוֹל אֶת־בָּשָׂר עֶרְלָתוֹ וְנִכְרְתָה הִנֶּפֶשׁ
 טו הַהוּא מֵעַמּוּיָה אֶת־בְּרִיתִי הִפָּר: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 טז אֶל־אַבְרָהָם שְׂרֵי אֲשֶׁתְּךָ לֹא־תִקְרָא אֶת־שְׁמָהּ שְׂרֵי כִּי שָׂרָה
 שְׁמָהּ: וּבִרְכֹתִי אֹתָהּ וְגַם נָתַתִּי מִמֶּנָּה לְךָ בֶּן וּבִרְכֹתֶיהָ וְהָיְתָה
 ז' לְגוֹיִם מְלָכִי עַמִּים מִמֶּנָּה יִהְיוּ: וַיִּפֹּל אַבְרָהָם עַל־פָּנָיו וַיִּצְחַק
 ח וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ הֲלֹבֵן מֵאֶה־שָׁנָה וְיֻלְדָּ וְאִם־שָׂרָה הִבְת־תְּשַׁעִים
 ט שָׁנָה תֵּלֵד: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־הָאֱלֹהִים לוֹ יִשְׁמַעְעָל וַיְחִי
 לִפְנֵיךָ:

א. קרא פסוקים 2-14 בקטע שלפניך.

(1) בפסוקים 2-8 ה' מביטח לאברהם כמה הבטחות. הסבר שתיים מן ההבטחות.

בסס את דבריך על הכתוב. (5 נקודות)

(2) על פי פסוקים 10-14, מה ה' מצווה על אברהם לעשות? (5 נקודות)

ב. (1) יש הטוענים שאברהם מפקפק (לא בטוח) בהבטחות האל.

הבא ראיה אחת מפסוקים 15-18 לביסוס טענה זו, והסבר אותה. (5 נקודות)

(2) האם אתה מזדהה עם התגובה של אברהם שבפסוקים 17-18? נמק את תשובתך.

(5 נקודות)

3. קרא שמות, א', 15-22.

טו וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְמִילֵדֹת הָעִבְרִיֹת אֲשֶׁר שֵׁם הָאֶחָת שִׁפְרָה
טז וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פּוֹעָה: וַיֹּאמֶר בִּילְדֵן אֶת־הָעִבְרִיֹת וּרְאִיתֶן עַל־
יז הָאֲבָנִים אֲסֹפֶן הוּא וְהַמֶּתֶן אֹתוֹ וְאִם־בֵּת הוּא וְחַיָּה: וְתִירָאן
חמ המִילֵדֹת אֶת־הָאֱלֹהִים וְלֹא עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵן מֶלֶךְ
יח מִצְרַיִם וַתַּחֲיֶין אֶת־הַיִּלְדִּים: וַיִּקְרָא מֶלֶךְ־מִצְרַיִם לְמִילֵדֹת
יט וַיֹּאמֶר לָהֶן מְדוּעַ עֲשִׂיתֶן הַדָּבָר הַזֶּה וַתַּחֲיֶין אֶת־הַיִּלְדִּים:
כ ותֹּאמְרֶן הַמִּילֵדֹת אֶל־פְּרֹעָה כִּי לֹא כְנָשִׁים הַמִּצְרִיֹת הָעִבְרִיֹת
כא כִּי־חַיֹּת הֵנָּה בְּטָרִם תָּבֹא אֱלֹהֵן הַמִּילֵדֹת וַיִּלְדוּ: וַיִּטֵּב
כב אֱלֹהִים לְמִילֵדֹת וַיִּרְבֶּה הָעָם וַיַּעֲצֻמוּ מְאֹד: וַיְהִי כִּי־יִרְאוּ
עמו הַמִּילֵדֹת אֶת־הָאֱלֹהִים וַיַּעַשׂ לָהֶם בָּתִּים: וַיִּצְוּ פְּרֹעָה לְכָל־
תַּחֲיִין: עַמּוֹ לֵאמֹר כָּל־הַבֶּן הַיֶּלֶד הַיָּאֵרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ וְכָל־הַבֵּת

א. גזרות פרעה שבקטע הולכות ומחמירות (נהיות קשות).

(1) הסבר על פי פסוק 16 את ההוראה שנתן פרעה למיילדות העבריות, וציין מדוע הצו של

פרעה בפסוק 22 חמור יותר מן ההוראה שנתן למיילדות. (6 נקודות)

(2) על פי הקטע, מהי הסיבה שבגללה החמיר פרעה את הצו? (4 נקודות)

ב. קרא גם שמות, ב', 1-4.

כיצד התמודדה אִמּוֹ של משה עם הצו של פרעה שמובא בשמות, א', 22?

הסבר שתי דרכי התמודדות. (10 נקודות)

פרק שני — עם וארצו (60 נקודות)

ענה על שלוש מן השאלות 4-7 (לכל שאלה — 20 נקודות).

4. קרא שמואל א, י"ז, 4-7, 37-47.

שמואל א, י"ז, 4-7

ד וַיֵּצֵא אִישׁ־הַבָּנִים מִמַּחֲנוֹת פְּלִשְׁתִּים גְּלִית שְׁמוֹ מִגֵּת גִּבְיָהּ
ה שֵׁשׁ אַמּוֹת וָזֶרֶת: וְכֹבֵעַ נְחֹשֶׁת עַל־רֹאשׁוֹ וְשָׁרְיוֹן קֶשֶׁקְשִׁים
הוא לְבוּשׁ וּמִשְׁקַל הַשָּׁרְיוֹן חֲמִשָּׁת־אַלְפִים שְׁקָלִים נְחֹשֶׁת:
וּמִצַּחַת נְחֹשֶׁת עַל־רִגְלָיו וְכִידוֹן נְחֹשֶׁת בֵּין כַּתְּפָיו: וְחֵץ חֲנִיתוֹ
ז כַּמָּנֹר אַרְגָּיִם וְלַהֲבַת חֲנִיתוֹ שֵׁשׁ־מֵאוֹת שְׁקָלִים בְּרוֹזל וְנֹשֵׂא
הַצֵּנָה הַלֵּךְ לִפְנָיו:

שמואל א, י"ז, 47-47

לו וַיֹּאמֶר דָּוִד הִ' אִשְׁרִי
הַצֵּלָנִי מִיַּד הָאֹרִי וּמִיַּד הַדָּב הוּא יַצִּילֵנִי מִיַּד הַפְּלִשְׁתִּי
הִזֶּה וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־דָּוִד לֵךְ וְהָיָה
לח עִמָּךְ: וַיִּלְבֹּשׁ שָׁאוּל אֶת־דָּוִד מִדָּוִי וְנָתַן קֹבֵעַ נְחֹשֶׁת עַל־
לט רֹאשׁוֹ וַיִּלְבֹּשׁ אֹתוֹ שָׁרְיוֹן: וַיַּחַדֵּר דָּוִד אֶת־חַרְבּוֹ מֵעַל לַמִּדְּיוֹ
וַיֹּאֵל לְלֶכֶת בִּי לֹא־נִסֶּה וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־שָׁאוּל לֹא אוֹכַל
מ לָלֶכֶת בְּאַלְהָה בִּי לֹא נִסִּיתִי וַיִּסְרֵם דָּוִד מֵעָלָיו: וַיִּקַּח מִקְלָו
בִּידוֹ וַיַּבְחֵר־לוֹ חֲמִשָּׁה חֲלָקֵי אַבְנִים מִן־הַנֶּחֱל וַיִּשֶׂם אֹתָם
בְּכָלִי הָרָעִים אֲשֶׁר־לוֹ וּבִילְקוּט וּקְלָעוֹ בִּידוֹ וַיַּגֵּשׁ אֶל־
מא הַפְּלִשְׁתִּי: וַיֵּלֶךְ הַפְּלִשְׁתִּי הַלֵּךְ וְקָרַב אֶל־דָּוִד וְהָאִישׁ נֹשֵׂא
מב הַצֵּנָה לִפְנָיו: וַיַּבֵּט הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּרְאֶה אֶת־דָּוִד וַיִּבְזֶהוּ כִּי־הָיָה
מג זָעִר וְאִדְמָנִי עַם־יִפֶּה מִרְאָה: וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֶל־דָּוִד הַכֶּלֶב
אֲנֹכִי כִּי־אַתָּה בָּא־אַלִּי בַּמִּקְלֹת וַיִּקְלַל הַפְּלִשְׁתִּי אֶת־דָּוִד
מד בְּאַלְהֵיו: וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֶל־דָּוִד לָכֵה אֵלָי וְאַתָּנָה אֶת־
מה בְּשֶׁרְךָ לַעֲוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת הַשָּׂדֶה: וַיֹּאמֶר
דָּוִד אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי אַתָּה בָּא אֵלָי בַּחֶרֶב וּבַחֲנִית וּבְכִידוֹן וְאֲנֹכִי
בָּא־אֵלֶיךָ בְּשֵׁם הִ' עֲבָאוֹת אֱלֹהֵי מַעֲרֻכֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר

(שים לב: המשך הקטע וסעיפי השאלה בעמוד הבא)

מו חֲרַפְתָּ: הַיּוֹם הַזֶּה יִסְגְּרָךְ ה' בְּיָדָיו וְהִכְתִּיךָ וְהִסְרֹתִי אֶת־
 רֹאשְׁךָ מֵעֲלֶיךָ וְנָתַתִּי פָגֶר מַחֲנֵה פְלִשְׁתִּים הַיּוֹם הַזֶּה לְעוֹף
 הַשָּׁמַיִם וּלְחַיֵּת הָאָרֶץ וַיֵּדְעוּ כָּל־הָאָרֶץ כִּי יֵשׁ אֱלֹהִים
 לְיִשְׂרָאֵל: וַיֵּדְעוּ כָּל־הַקָּהָל הַזֶּה כִּי־לֹא בָחָרְבַּ וּבַחֲנִית יְהוֹשִׁיעַ
 מו ה' כִּי לֹהֵ הַמִּלְחָמָה וְנָתַן אֶתְכֶם בְּיַדְנוּ:

א. קרא פסוקים 4-7, 39-40 שלפניך.

הסבר שני דברים המתוארים בפסוקים אלה, המעצימים (המחזקים) את הניצחון של
 דוד על גלית.

בסס את דבריך על הכתוב. (10 נקודות)

ב. קרא פסוקים 37, 45-47 שלפניך.

מפסוקים אלה אפשר להבין שהאדם לבדו אינו יכול לנצח במלחמה.

הסבר קביעה זו. הבא מן הקטע שתי ראיות המבססות קביעה זו, והסבר אותן.
 (10 נקודות)

5. קרא מלכים א, י"ב, 25-33.

כה ויבן ירבעם את־שכם בהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את־
 כו פנואל: ויאמר ירבעם בלבן עתה תשוב הממלכה לבית־
 כז דוד: אס־יעלה העם הזה לעשות זבחים בבית־ה'
 בירושלם ושב לב העם הזה אל־אדניהם אל־רחבעם מלך
 כח יהודה והרגני ושב אל־רחבעם מלך־יהודה: ויועץ המלך
 ויעש שני עגלי זהב ויאמר אל־הם רב־לכם מעלות ירושלם
 כט הנה אל־היך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: וישם את־
 ל האחד בבית־אל ואת־האחד נתן בדן: ויהי הדבר הזה
 לא לחטאת וילכו העם לפני האחד עד־דן: ויעש את־בית במות
 לב ויעש כהנים מקצות העם אשר לא־היו מבני לוי: ויעש
 ירבעם חג בחדש השמיני בחמשה־עשר יום וחדש כחג
 אשר ביהודה ויעל על־המזבח כן עשה בבית־אל לזבח
 לעגלים אשר־עשה והעמיד בבית אל את־כהני הבמות
 לג אשר עשה: ויעל על־המזבח ואשר־עשה בבית־אל בחמשה
 עשר יום בחדש השמיני בחדש אשר־בדא מלבד ויעש חג
 לבני ישראל ויעל על־המזבח להקטיר:

א. (1) ציין שתי פעולות שעשה ירבעם כדי לבסס את ממלכתו, והסבר כיצד כל אחת

מן הפעולות ביססה את ממלכתו. (8 נקודות)

(2) קרא פסוקים 26-27 בקטע שלפניך.

יש הטוענים על פי פסוקים אלה שפעולות ירבעם נבעו גם מחשש אישי.

הסבר טענה זו. (4 נקודות)

ב. מן הקטע שלפניך, ציין ביטוי אחד המבטא את דעתו השלילית של מחבר הפרק על הפעולות

של ירבעם. הסבר את דבריך. (8 נקודות)

שים לב:
המשך הבחינה בעמוד 10

וַיְהִי וּבַשָּׁנָה הַהִיא בִּרְאשִׁית מַמְלַכַּת
 צִדְקִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה בִּשְׁנַת הָרִבְעִית בְּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי אָמַר
 אֵלַי חֲנַנְיָה בֶן־עֲזוּרָה הַנָּבִיא אֲשֶׁר מַגְבֵּעוֹן בְּבֵית ה' לְעֵינַי
 הַפְּהִנִים וְכָל־הָעָם לֵאמֹר: כֹּה־אָמַר ה' צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר שְׁבַרְתִּי אֶת־עַל מֶלֶךְ בָּבֶל: בְּעוֹד וּשְׁנָתַיִם
 יָמִים אֲנִי מָשִׁיב אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה אֶת־כָּל־כְּלֵי בֵּית ה'
 אֲשֶׁר לָקַח נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיָּבִיֵּאם
 בָּבֶל: וְאֶת־יִכְנִיָּה בֶן־יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְאֶת־כָּל־גְּדֻלּוֹת
 יְהוּדָה הַבָּאִים בָּבֶלָה אֲנִי מָשִׁיב אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה נֹאס־ה'
 כִּי אֲשַׁבֵּר אֶת־עַל מֶלֶךְ בָּבֶל: וַיֹּאמֶר יִרְמְיָה הַנָּבִיא אֶל־
 חֲנַנְיָה הַנָּבִיא לְעֵינַי הַפְּהִנִים וּלְעֵינַי כָּל־הָעָם הַעֲמִידִים בְּבֵית
 ה': וַיֹּאמֶר יִרְמְיָה הַנָּבִיא אִמֵּן כֵּן יַעֲשֶׂה ה' יְקָם ה'
 אֶת־דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר נִבֵּאתָ לְהָשִׁיב כְּלֵי בֵּית ה' וְכָל־הַגְּדֻלָּה
 מִבָּבֶל אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה: אֲךָ שָׁמַע־נָא הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
 דֹּבֵר בְּאָזְנוֹךָ וּבְאָזְנִי כָל־הָעָם: הַנָּבִיאִים אֲשֶׁר הָיוּ לִפְנֵי וּלְפָנֶיךָ
 מִן־הָעוֹלָם וַיָּבִיֵּאוּ אֶל־אַרְצוֹת רַבּוֹת וְעַל־מַמְלָכוֹת גְּדֻלּוֹת
 לְמַלְחָמָה וּלְרָעָה וּלְדָבָר: הַנָּבִיא אֲשֶׁר יִנְבֵּא לְשִׁלּוֹם בָּבֶל
 דֹּבֵר הַנָּבִיא יוֹדֵעַ הַנָּבִיא אֲשֶׁר־שָׁלְחוּ ה' בָּאֵמֶת: וַיִּקָּח
 חֲנַנְיָה הַנָּבִיא אֶת־הַמוֹטָה מֵעַל צִוָּאר יִרְמְיָה הַנָּבִיא
 וַיִּשְׁבְּרֶהוּ: וַיֹּאמֶר חֲנַנְיָה לְעֵינַי כָּל־הָעָם לֵאמֹר כֹּה אָמַר
 ה' כֹּכָה אֲשַׁבֵּר אֶת־עַל וְנִבְכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּעוֹד
 שְׁנָתַיִם יָמִים מֵעַל צִוָּאר כָּל־הַגּוֹיִם וַיֵּלֶךְ יִרְמְיָה הַנָּבִיא
 לְדַרְכּוֹ: וַיְהִי דְבַר־ה' אֶל־יִרְמְיָה אַחֲרָי
 שְׁבוֹר חֲנַנְיָה הַנָּבִיא אֶת־הַמוֹטָה מֵעַל צִוָּאר יִרְמְיָה הַנָּבִיא
 לֵאמֹר: הַלֹּךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־חֲנַנְיָה לֵאמֹר כֹּה אָמַר ה' מוֹטָת
 עֵץ שְׁבַרְתָּ וְעֵשִׂיתָ תַּחְתִּיהֶן מוֹטוֹת בְּרוֹז: כִּי כֹה־אָמַר ה'
 צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל בְּרוֹז נָתַתִּי עַל־צִוָּאר וְכָל־
 הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה לַעֲבֹד אֶת־נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וַעֲבַדְהוּ
 וְגַם אֶת־חֵית הַשָּׂדֶה נָתַתִּי לוֹ:

א. (1) הדברים שחנניה אומר בפסוקים 3-4 נוגעים לאירוע היסטורי שהתרחש ביהודה.

מהו האירוע, ובאיזו שנה לועזית התרחש? (4 נקודות)

(2) על פי פסוקים 2-4, ציין שתי נבואות של חנניה, היכולות לעורר תקווה לעתיד טוב

יותר, והסבר אותן. (6 נקודות)

ב. קרא פסוקים 10-14 בקטע שלפניך.

(1) חנניה הנביא שבר את המוטה שנשא ירמיה הנביא על צווארו.

הסבר את המשמעות הסמלית של שבירת המוטה. (5 נקודות)

(2) ה' מזכיר בדבריו "מטות ברזל" (פסוק 13).

הסבר מה הן מסמלות. (5 נקודות)

7. קרא תהלים, קל"ז.

א על־נְהָרוֹת וּבְבֶל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם־בָּכִינוּ בְּזִכְרֵנוּ אֶת־צִיּוֹן: עַל־
ג עֲרֵבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ כְּנִדְתֵּינוּ: כִּי שָׁם וְשִׁאלוֹנוּ שׁוֹבֵינוּ
ד דְּבַר־שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמֵחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: אֵיךְ נִשְׁיֵר
ה אֶת־שִׁיר־הַיָּהּ עַל אֲדָמַת נֶכֶד: אִם־אֶשְׁפָּתֵךְ יְרוּשָׁלַם תִּשְׁפַּח
ו יְמִינִי: תִּדְבֹּק לְשׁוֹנִי וְלִחְפֵי אִם־לֹא אֶזְכְּרִי אִם־לֹא אֶעֱלֶה
ז אֶת־יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֵחָתִי: זָכֹר הַיָּהּ לִבְנֵי אָדָם אֵת יוֹם
ח יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיּוֹם בָּהּ: בְּתִבְבֶּל הַשְׂדֻדָּה
ט אֲשֶׁר־יִשְׁלַם־לָךְ אֶת־גְּמוּלָךְ שְׂגֻמָּתָ לָנוּ: אֲשֶׁר־יִשְׁאִיחַ
וּנִפְץ אֶת־עַלְלֶיךָ אֶל־הַפֶּלַע:

א. (1) במזמור יש תיאור של העם בגלות בבל. מהו האירוע ההיסטורי שהוביל את העם

לגלות? כתוב מהי השנה הלועזית שבה התרחש אירוע זה.

תוכל להיעזר במלכים ב, כ"ה, 8-12. (4 נקודות)

(2) קרא פסוקים 5-6 במזמור שלפניך. פסוקים אלה נאמרים בטקס הנישואין היהודי.

מדוע לדעתך נבחרו פסוקים אלה לטקס זה? (6 נקודות)

ב. יש הטוענים כי המשורר של מזמור זה חושש מהתבוללות העם בגלות. על פי פסוקים 1-4,

ציין שתי פעולות שעשו הגולים כדי למנוע את התבוללותם. הסבר אותן ובסס את דבריך

על הכתוב. (10 נקודות)

בהצלחה!